॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अग्नें तेजस्विन्तेज्स्वी त्वं देवेषुं भूयास्तेजंस्वन्तम्मामायुष्मन् वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु दीक्षायें च त्वा तपंसश्च तेजंसे जुहोमि तेजोविदंसि तेजो मा मा हांसीन्माऽहं तेजो हासिष्ं मा मां तेजो हासीदिन्द्रौजस्विन्नोज्स्वी त्वं देवेषुं भूया ओजंस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्यं च॥१॥

ओर्जसे जुहोम्योजो्विद्स्योजों मा मा हांसी-माहमोजों हासिष्ं मा मामोजों हासीथ्सूर्यं भ्राजस्विन्भ्राज्स्वी त्वं देवेषुं भूया भ्राजंस्वन्तम्मामायुंष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु वायोश्चं त्वाऽपां च भ्राजंसे जुहोमि सुवर्विदंसि सुवंमां मा हांसी-माह स्वंर्हासिषं मा मार सुवंर्हासी-मयि मेधाम्मयि प्रजाम्मय्यग्निस्तेजों दधातु मियं मेधाम्मयि प्रजाम्मयीन्द्रं इन्द्रियं दंधातु मियं मेधाम्मयि प्रजाम्मयि देवाः॥३॥

सूर्यो भ्राजो दधातु॥२॥

श्वास्यं च मिय त्रयोविश्यातिश्वा—[१]
वायुर्हिंकुर्ताऽग्निः प्रस्तोता प्रजापंतिः साम्
बृह्स्पतिंरुद्गाता विश्वं देवा उपगातारो मुरुतः प्रतिहृर्तार्
इन्द्रो निधनं ते देवाः प्राण्मृतः प्राणम्मयिं दधत्वेतद्वै
सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुंद्गातृभ्यं उपाकंरोति ते देवाः
प्राण्मृतः प्राणम्मयिं दधत्वित्यांहैतदेव सर्वमात्मन्धंत्
इडां देवह्र्मनुंर्यज्ञनीर्बृहस्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिषद्विश्वं

सूक्त्वाचः पृथिवि मात्मा मां हिश्सीर्मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं विद्यामि मधुंमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासश् शुश्रूषेण्यांम्मनुष्येंभ्यस्तम्मां देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुं मदन्तु॥४॥

श्र्सिषद्विश्वं देवा अष्टाविरंशतिश्च॥————[२]

वसंवस्त्वा प्र वृंहन्तु गायत्रेण छन्दंसाऽग्नेः प्रियम्पाथ उपेंहि रुद्रास्त्वा प्र वृंहन्तु त्रैष्टुंभेन छन्द्सेन्द्रंस्य प्रियम्पाथ उपैह्यादित्यास्त्वा प्र वृंहन्तु जागंतेन छन्दंसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथ उपेहि मान्दांस ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि भन्दनांसु कोतंनासु नूतंनासु रेशीषु मेषीषु वाशीषु विश्वभृथ्सु माध्वीषु ककुहासु शक्वेरीषु॥५॥

शुक्रासुं ते शुक्र शुक्रमा धूंनोमि शुक्रं ते शुक्रणं गृह्णाम्यहों रूपेण सूर्यस्य रिश्मिभिः। आऽस्मिन्नुग्रा अंचुच्यवृद्विं धारां असश्चत। कुकुह र रूपं वृष्भस्यं रोचते बृहथ्सोमः सोमेस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्यं पुरोगाः। यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवि तस्मैं ते सोम सोमाय स्वाहोशिक्तं देव सोम गायत्रेण छन्दंसाऽग्रेः॥६॥

प्रियम्पाथो अपीहि वशी त्वं देव सोम् त्रैष्टुंभेन् छन्द्सेन्द्रंस्य प्रियम्पाथो अपीह्यस्मर्थ्संखा त्वं देव सोम् जागंतेन छन्दंसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथो अपीह्या नेः प्राण एत् परावत आन्तरिक्षाद्दिवस्परिं। आर्युः पृथिव्या अध्यमृतंमिस प्राणायं त्वा। इन्द्राग्नी मे वर्चः कृणुतां वर्चः सोमो बृह्स्पतिः। वर्चां मे विश्वे देवा वर्चां मे धत्तमिश्वना। द्धन्वे वा यदीमनु वोचद्वह्मांणि वेरु तत्। परि विश्वांनि

काव्यां नेमिश्चक्रमिंवाभवत्॥७॥

शक्वंरीष्वुग्नेर्बृह्स्पतिः पश्चंवि ४ शतिश्च॥_____[3]

पृतद्वा अपां नांमधेयं गृह्यं यदांधावा मान्दांसु ते शुक्र शुक्रमा धूंनोमीत्यांहापामेव नांमधेयेंन गृह्येंन दिवो वृष्टिमवं रुन्द्वे शुक्रं तें शुक्रेणं गृह्यामीत्यांहैतद्वा अह्रों रूपं यद्रात्रिः सूर्यंस्य रुश्मयो वृष्ट्यां ईश्तेऽह्नं पुव रूपेण सूर्यंस्य रुश्मिभिर्दिवो वृष्टिं च्यावयत्याऽस्मिन्नुग्राः॥८॥

अचुच्यवुरित्यांह यथायजुरेवैतत्कंकुह र रूपं वृंषभस्यं रोचते बृहदित्यांहैतद्वा अस्य ककुह र रूपं यद्वृष्टीं रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्वे यत्तं सोमादाभ्यं नाम जागृवीत्यांहैष ह वै ह्विषां ह्विर्यजिति योऽदाभ्यं गृहीत्वा सोमांय जुहोति परा वा पृतस्यायुं: प्राण एंति॥९॥

योऽ ५ शुं गृह्णात्या नंः प्राण एंतु परावत् इत्याहायुंरेव प्राणमात्मन्धंतेऽमृतंमिस प्राणाय त्वेति हिरंण्यम्भि व्यंनित्यमृतं वे हिरंण्यमायुः प्राणोंऽमृतेनैवायुंरात्मन्धंते श्तमानम्भवति श्तायुः पुरुषः श्तेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यप उपं स्पृशित भेषुजं वा आपों भेषुजमेव कुंरुते॥१०॥

उ्गा पुत्यापुर्स्नाणिं च॥——[४]

वायुरंसि प्राणो नामं सिवतुराधिपत्येऽपानं में दाश्चक्षुंरिस् श्रोत्रं नामं धातुराधिपत्य आयुर्मे दा रूपमंसि वर्णो नाम् बृह्स्पतेराधिपत्ये प्रजां में दा ऋतमंसि सत्यं नामेन्द्रस्याधिपत्ये क्षत्रं में दा भूतमंसि भव्यं नामं पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां गर्भं धा ऋतस्यं त्वा व्योमन ऋतस्यं॥११॥

त्वा विभूमन ऋतस्यं त्वा विधर्मण ऋतस्यं त्वा सत्यायर्तस्यं त्वा ज्योतिषे प्रजापंतिर्विराजंमपश्यत्तयां भूतं च भव्यं चासृजत् तामृषिभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदंग्निस्तपंसा-ऽपश्यत्तया व स पृश्चीन्कामांनसृजत् तत्पृश्चीनां पृश्चित्वम् यत्पृश्चयो गृह्यन्ते पृश्चीनेव तैः कामान् यजंमानोऽवं रुन्छे वायुरंसि प्राणः॥१२॥

नामेत्यांह प्राणापानावेवावं रुन्द्धे चक्षुंरसि श्रोत्रं नामेत्याहायुंरेवावं रुन्द्धे रूपमंसि वर्णो नामेत्यांह प्रजामेवावं रुन्द्ध ऋतमंसि सत्यं नामेत्यांह क्षत्रमेवावं रुन्द्धे भूतमंसि भव्यं नामेत्यांह पृशवो वा अपामोषंधीनां गर्भः पशूनेव॥१३॥

अवं रुन्द्ध पृतावृद्धे पुरुषम्परितस्तदेवावं रुन्द्ध ऋतस्यं त्वा व्योमन् इत्याहेयं वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जयत्यृतस्यं त्वा विभूमन् इत्याहान्तरिक्षां वा ऋतस्य विभूमान्तरिक्षमेवाभि जयत्यृतस्यं त्वा विधमण् इत्याह् द्यौर्वा ऋतस्य विधम् दिवंमेवाभि जंयत्यृतस्यं॥१४॥

त्वा सत्यायेत्यांह् दिशो वा ऋतस्यं सत्यं दिशं एवाभि जंयत्यृतस्यं त्वा ज्योतिष् इत्यांह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य ज्योतिः सुवर्गमेव लोकमभि जंयत्येतावंन्तो वै देवलोकास्तानेवाभि जंयति दश् सम्पंद्यन्ते दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति॥१५॥

व्योमन ऋतस्यं प्राणः पृश्न्नेव विधंर्म् दिवंमेवाभि जंयत्यृतस्य षद्वंत्वारि॰शच॥—[५]

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुंन्थत् तत्परैरवांरुन्थत् तत्पराणां पर्त्वम् यत्परे गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नावंरुन्द्धे तस्यावंरुद्धै यम्प्रथमं गृह्णातीममेव तेनं लोकम्भि जंयति यं द्वितीयमन्तरिक्षं तेन् यं तृतीयममुमेव तेनं लोकम्भि जंयति यदेते गृह्यन्तं पुषां लोकानांम्भिजिंत्यै॥१६॥

उत्तरेष्वहं स्वमुतोऽर्वाश्चों गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाल्लाँ कान्पुनंरिम् लोकम्प्रत्यवंरोहिन्ति यत्पूर्वेष्वहं स्वितः पराश्चो गृह्यन्ते तस्मादितः पराश्च इमे लोका यद्त्तरेष्वहं स्वमुतो-ऽर्वाश्चो गृह्यन्ते तस्मादमुतोऽर्वां चं इमे लोकास्तस्माद-यात्याम्नो लोकान्मंनुष्यां उपं जीवन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माध्मत्याद्द्य ओषंधयः सम्भवन्त्योषंधयः॥१७॥

मनुष्याणामन्नं प्रजापंतिं प्रजा अनु प्र जांयन्त् इति परानन्वितिं ब्र्याद्यद्गृह्णात्यद्मस्त्वौषंधीभ्यो गृह्णामीति तस्माद्द्म ओषंधयः सम्भवन्ति यद्गृह्णात्योषंधीभ्यस्त्वा प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषंधयो मनुष्याणामन्नम् यद्गृह्णातिं प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजापंतये गृह्णामीति तस्मात्प्रजापंतिं प्रजा अनु प्र जांयन्ते॥१८॥

प्रजापंतिर्देवासुरानंसृजत् तदनुं युज्ञोंऽसृज्यत युज्ञं छन्दार्श्स ते विष्वंश्चो व्यंक्रामन्थ्सोऽस्रानन्ं यज्ञो-

अभिजिंत्या ओषंधयोऽष्टाचंत्वारि १शच॥

छन्दा १ सि ते विष्वंश्चो व्यंक्राम्न्थ्सोऽसुराननुं युज्ञो-ऽपाकामद्यज्ञं छन्दा १ सि ते देवा अंमन्यन्तामी वा इदमंभूवन् यद्वयः स्म इति ते प्रजापंतिमुपांधावन्थ्सौं-ऽब्रवीत्प्रजापंतिश्छन्दंसां वीर्यमादाय तद्वः प्र दौस्यामीति स छन्दंसां वीर्यम्॥१९॥

आदाय तदेंभ्यः प्रायंच्छ्त्तदनु छन्दा स्यपां काम्ञ्छन्दा स्सि यज्ञस्ततों देवा अभवन्यरासुरा य एवं छन्दंसां वीर्यं वेदा श्रांवयास्तु श्रोषड्यज् ये यजांमहे वषद्कारो भवंत्यात्मना परांऽस्य भ्रातृंव्यो भवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मै कर्मध्वर्युरा श्रांवयतीति छन्दंसां वीर्यायति ब्रूयादेतद्वै॥२०॥

छन्दंसां वीर्यमा श्रांवयास्तु श्रौषड्यज् ये यजांमहे वषद्वारो य एवं वेद सवींयैरेव छन्दोंभिरचिति यत्किं चार्चित् यदिन्द्रों वृत्रमहंन्त्रमेध्यं तद्यद्यतींन्पावंपदमेध्यं तदथ् कस्मांदैन्द्रो यज्ञ आ सङ्स्थांतोरित्यांहुरिन्द्रंस्य वा एषा यज्ञियां तन्य्यद्यज्ञस्तामेव तद्यंजन्ति य एवं वेदोपैनं यज्ञो नमिति॥२१॥

स छन्दंसां बीर्यं वा एव तद्ष्यो चं॥———[७] आयुर्दा अंग्ने ह्विषों जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतम्पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं पुत्रम्भि रंक्षतादिमम्। आ वृंश्चते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः शृतंकृत्याथान्यत्रावभृथम्वैत्यायुर्दा अग्ने ह्विषो जुषाण इत्यंवभृथमंवैष्यञ्जंहुयादाहुंत्यैवैनौ शमयति नार्तिमार्च्छंति यजमानो यत्कुसीदम्॥२२॥

अप्रतित्तम्मिय् येनं यमस्यं बृतिना चरांमि। इहैव सिन्नरवंदये तदेतत्तदंग्ने अनृणो भंवामि। विश्वंतोप विश्वदावस्यं त्वासञ्जंहोम्यग्धादेकोऽहुतादेकः समस्नादेकः। ते नंः कृण्वन्तु भेषज्ञ सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो नभंसा पुरः स्र्स्मानो अभि रक्षतु। गृहाणामसंमर्त्ये बृहवो नो गृहा असत्र। स त्वं नंः॥२३॥

न्भस्स्पृत् ऊर्जं नो धेहि भृद्रयाँ। पुनर्नो नृष्टमा कृषि पुनर्नो र्यिमा कृषि। देवं सङ्स्फान सहस्रपोषस्येशिषे स नो रास्वाज्यांनि रायस्पोष स्सुवीर्य संवथ्स्रीणा इस्वस्तिम्। अग्निर्वाव यम इयं यमी कुसींदं वा एतद्यमस्य यजमान आ देते यदोषधीभिर्वेदि स्तृणाति यदन्पौष्य प्रयायाद्वीवबुद्धमेनम्॥२४॥

अमुष्मिं हों के नेनी येर्न् यत्कु सींद्म प्रतीत्तम्म यीत्युपौषती है व सन् यमं कु सींदं निरवदायां नृणः सुंवर्गं लोक में ति यदिं मिश्रमिव चरेदञ्जलिना सक्त न्प्रदाव्ये जुहु यादेष वा अग्निवैश्वानरो यत्प्रदाव्यः स एवैन इं स्वदयत्यहाँ विधान्यां मेकाष्ट्रकायां मपूपं चतुं शरावम्प का प्रातरेतेन् कक्ष मुपौषे चिदि॥ २५॥

दहंति पुण्यसमंम्भवति यदि न दहंति पाप्समंमेतेनं ह
स्म वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घस्त्रमुपं यन्ति यो वा
उपद्रष्टारंमुपश्रोतारंमनुख्यातारं विद्वान् यजंते सम्मुष्मिंश्लौंक
इंष्टापूर्तेनं गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुपश्रोताऽऽदित्योऽनुख्याता तान् य एवं विद्वान् यजंते सम्मुष्मिंश्लौंक
इंष्टापूर्तेनं गच्छतेऽयं नो नमंसा पुरः॥२६॥

इत्यांहाऽग्निर्वे नभंसा पुरौंऽग्निमेव तदांहैतन्में गोपायेति स त्वं नो नभसस्पत् इत्यांह वायुर्वे नभंसस्पतिंवा्युमेव तदांहैतन्में गोपायेति देवं सङ्स्फानेत्यांहासौ वा आदित्यो देवः सङ्स्फानं आदित्यमेव तदांहैतन्में गोपायेति॥२७॥

कुसींदुन्त्वन्नं एनमोषे्द्रदिं पुर आंदित्यमे्व तदीहै्तन्में गोपायेतिं॥————[८]

पृतं युवांनं पिरं वो ददामि तेन क्रीडंन्तीश्चरत प्रियेणं। मा नंः शाप्त जनुषां सुभागा रायस्पोषंण सिम्षा मेदेम। नमों मिह्म्न उत चक्षुंषे ते मरुंताम्पित्स्तदहं गृंणािम। अनुं मन्यस्व सुयजां यजाम् जुष्टं देवानांिमदमंस्तु ह्व्यम्। देवानांमेष उपनाह आसीद्पां गर्भ ओषंधीषु न्यंक्तः। सोमंस्य द्रफ्समंवृणीत पूषा॥२८॥

बृहन्नद्रिरभवत्तदेषाम्। पिता वथ्सानाम्पतिरिध्नयानामथो पिता महतां गर्गराणाम्। वथ्सो जरायुं प्रतिधुक्पीयूषं आमिक्षा मस्तुं घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वाः हंवन्त मुरुतः स्वकाः। वर्ष्मन्क्षत्रस्यं कुक्भिं शिश्रियाणस्ततों न उग्रो वि भंजा वसूनि। व्यृद्धेन वा एष पशुनां यजते यस्यैतानि न क्रियन्तं एष ह त्वे समृद्धेन यजते यस्यैतानि क्रियन्ते॥२९॥

पूषा क्रियन्तं एषौँऽष्टौ चं॥———[१]

सूर्यो देवो दिविषद्भो धाता क्षत्रायं वायुः प्रजाभ्यः। बृह्स्पतिंस्त्वा प्रजापंतये ज्योतिष्मतीं जुहोतु। यस्यास्ते हरितो गर्भोऽथो योनिर्हर्ण्ययीं। अङ्गान्यहुंता यस्यै तां देवैः समंजीगमम्। आ वर्तन वर्तय नि निवर्तन वर्तयेन्द्रं नर्दबुद। भूम्याश्चतंस्रः प्रदिशस्ताभिरा वर्तया पुनंः। वि ते भिनद्मि तकरीं वि योनिं वि गंवीन्यौं। वि॥३०॥

मातरं च पुत्रं च वि गर्भं च ज्रायं च। बहिस्ते अस्तु बालितिं। उरुद्रफ्सो विश्वरूप् इन्दुः पर्वमानो धीरं आनञ्ज गर्भम्ं। एकंपदी द्विपदीं त्रिपदी चतुंष्पदी पश्चंपदी षद्वंदी स्प्तपंद्यष्टापंदी भुवनानं प्रथता इस्वाहां। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञम्मिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमिभिः॥३१॥

गुर्वी-यौं वि चतुंश्चरवारि $\sim$ शच॥———[१०]

इदं वांमास्यें ह्विः प्रियमिन्द्राबृहस्पती। उक्थम्मदेश्च शस्यते। अयं वां पिरं षिच्यते सोमं इन्द्राबृहस्पती। चारुर्मदांय पीतये। अस्मे ईन्द्राबृहस्पती रियं धंत्तर शत्विनम्। अश्वांवन्तर सहस्रिणम्। बृह्स्पतिर्नः पिरं पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधंरादघायोः। इन्द्रः पुरस्तांदुत मध्यतो नः सखा सर्खिभ्यो वरिंवः कृणोतु। वि ते विष्व्ग्वातंजूतासो अग्रे भामांसः॥३२॥

शुचे शुचंयश्चरन्ति। तुविम्रक्षासों दिव्या नवंग्वा वनां

वनन्ति धृष्ता रुजन्तः। त्वामंग्ने मानुंषीरीडते विशों होत्राविदं विविचि रख्यातंमम्। गृहा सन्तरं सुभग विश्वदंर्शतं तुविष्मणसरं सुयजं घृत्श्रियम्। धाता दंदातु नो र्यिमीशांनो जगंत्स्पतिः। स नः पूर्णेनं वावनत्। धाता प्रजायां उत राय ईशे धातेदं विश्वम्भुवंनं जजान। धाता पुत्रं यजंमानाय दातां॥३३॥

तस्मां उ ह्व्यं घृतवंद्विधेम। धाता दंदातु नो र्यिम्प्राचीं जीवातुमक्षिताम्। व्यं देवस्यं धीमहि सुमृति स्त्यरांधसः। धाता दंदातु दाशुषे वसूंनि प्रजाकांमाय मीढुषे दुरोणे। तस्मैं देवा अमृताः सं व्यंयन्तां विश्वे देवासो अदितिः स्जोषाः। अनुं नोऽद्यानुंमितिर्य्ज्ञं देवेषुं मन्यताम्। अग्निश्चे हव्यवाहंनो भवंतां दाशुषे मयः। अन्विदंनुमते त्वम्॥३४॥

मन्यांसै शं चं नः कृधि। ऋत्वे दक्षांय नो हिनु प्र ण् आयूरंषि तारिषः। अनुं मन्यतामनुमन्यंमाना प्रजावंन्तर र्यिमक्षींयमाणम्। तस्यै व्यर हेडंसि मापि भूम सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु। यस्यांमिदम्प्रदिशि यद्विरोचते-ऽनुंमितं प्रति भूषन्त्यायवंः। यस्यां उपस्थं उर्वन्तरिक्ष्र सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु॥३५॥

गुकामृह सुहवा सुष्ठुती हुंवे शृणोत् नः सुभगा बोधंतु त्मनां। सीव्यत्वपंः सूच्याऽच्छिंद्यमानया ददांतु वीर श्वतदांयमुक्थ्यम्। यास्ते राके सुमतयः सुपेशंसो याभिर्ददांसि दाशुषे वसूंनि। ताभिनीं अद्य सुमनां उपागंहि सहस्रपोष स्पंभगे रर्राणा। सिनीवालि या सुंपाणिः। कुह्मह सुभगां विद्यनापंसमस्मिन् यज्ञे सुहवां जोहवीमि। सा नों ददातु श्रवंणिम्पतृणां तस्याँस्ते देवि हविषां विधेम। कुहूर्देवानांमुमृतंस्य पत्नी हव्यां नो अस्य हविषंश्चिकेतु। सं दाशुषं किरतु भूरिं वाम र रायस्पोषं चिकितुषे दधातु॥३६॥

भामांसो दाता त्वमन्तरिक्षर् सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विरशतिश्च॥[११]

वि वा एतस्या वांयो इमे वे चित्तश्चाग्निर्भूतानां देवा वा अभ्यातानानृताषाड्राष्ट्रकांमाय देविंका वास्तोंष्यते त्वमंग्ने बृहदेकांदश॥•[१२] वि वा एतस्येत्यांह मृत्युर्गन्युर्वोऽवं रुन्थे मध्यतस्त्वमंग्ने बृहथ्यद्वंत्वारि १शत्॥४६॥ वि वा एतस्यं प्रियासंः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 $\label{lem:GitHub:http://stotrasamhita.github.io} In ttp://github.com/stotrasamhita.github.io/about/$